

Kubkovi sa kŷve zub

napísal Christian Tielmann
ilustrovala Sabine Kraushaar

Kubko sa s kamarátkou Paulínkou hrajú na hrôzostrašné príšery.

„Uááá, zožeriem Ťa!“

„Upokojte sa!“ skríkne Kubkov starší brat Daniel. „Revete tak, až sa steny otriasajú!“

„Hlúposť, vôbec sa neotriasajú,“ odvetí najdesivejšia mátoha, Kubko.

„Mne sa tak nanajvýš zub rozkýval!“ hovorí Paulínka.

Kubko sa smie o tom s čo najväčšou opatrnosťou presvedčiť. Jeden zub sa naozaj hýbe.

„To máš z toho blácania!“ zvolá Daniel. „Ak budete takto revať aj naďalej, vypadajú vám všetky zuby!“

Kubko neverí bratovi ani slovo. Myslí si, že Daniel chce mať iba pokoj.

V noci ho však prebudí sen o divokých príšerách s obrovskými zubami. Uvedomí si, že aj jemu sa kýve zub. Ľavý rezák už nesedí tak pevne na svojom mieste! Čo ak mal Daniel pravdu? S Paulínkou boli asi naozaj príliš hluční! Čo ak mu všetky postupne povypadávajú?

Kubko pre istotu zobudí rodičov. „Musíme ísť ihneď k zubárovi! Musí mi prilepiť zub!“ hovorí Kubko.

„Netreba ho prilepiť,“ zazíva ocko. „V tvojom veku je to normálne. Mliečne zúbky sa ti začnú kývať a postupne vypadnú. V ústach budeš mať miesto na nové trvalé zuby.“

„Nemôžem si nechať svoje staré zuby?“ Kubko je s nimi totiž celkom spokojný, nové nepotrebuje.

„Trvalé zuby sú lepšie ako tie mliečne, Kubko. Sú väčšie a je ich aj viac.“ Ocko sa v posteli otočí, zhasne svetlo a zamrmle: „Komu sa kýve zub, už nie je dieťa, ale veľkáč. To je predsa skvelé!“

